روزنامه هم‌میهن

شنبه ۱۶ فروردین ۱۴۰۴ ▪ ۱۶ صفحه ▪ ۲۰ هزارتومان ▪ سال چهارم ▪ شماره ۷۵۲

www.hammihanonline.ir

نوروز بیرون حصر

در دیدارهای مهدی کروبی

با چهره‌های سیاسی و مذهبی چه گذشت؟

اصلاح یا انقلاب؟

مباحثه احمد زیدآبادی و مهدی نصیری

درباره راهبرد پیش‌روی تغییر خواهان

از تناقض‌های ما

یادداشتی از علی ورامینی

در نقد رفتارشناسی جامعه ایران در ایام نوروز

تحویل ایران نوین

از اجتماع در آرامگاه بزرگان تا دیدار پزشکیان و علی نصیریان

با تاکید بر فکر و برنامه‌ریزی در مواجهه با حوادث پی‌درپی و پرسرعت جهانی

رهبری: اجازه باج‌طلبی به آمریکا و غیرآمریکا را ندهیم

گفتار مقامات ۲

نامه فعالان جامعه مدنی ایران به دبیرکل سازمان ملل درباره تهدیدهای ترامپ

نه به جنگ

رخداد جامعه ۱۲

بیش از ۳۰۰ تن از فعالان جامعه مدنی ایران در واکنش به تهدیدات دولت آمریکا بیانیه‌ای منتشر کردند. این بیانیه از سوی صدها تن از استادان دانشگاه، حقوقدانان و وکلا، مدافعان حقوق بشر، روزنامه‌نگاران، فعالان سیاسی مستقل تنظیم شده است که شامل عده‌ای از منتقدین سیاست‌های حاکمیت هم می‌شوند و برخی طعم حبس یا محرومیت‌های گوناگون را چشیده‌اند. مخاطب این نامه، ابتدا دبیرکل و مجمع عمومی و کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، سپس دولتمردان آمریکا، ملت آمریکا و افکار عمومی جهانیان است.

دونالد ترامپ در مراسم اعلام تعرفه‌های متقابل آمریکا با کشورهای جهان/عکس: Gettyimages

مستقیم یا غیرمستقیم

بررسی چشم‌انداز مذاکرات ایران و آمریکا و گمانه‌هایی که در تعطیلات مطرح شد

تحلیل بین‌الملل ۶ تا ۱۰

بازگشت به قرن نوزدهم

سیاست تعرفه‌ای ترامپ با اقتصاد جهان چه می‌کند؟

ترامپ نمی‌تواند جادو کند

یادداشتی از آرمین منتظری درباره مذاکرات آمریکا و روسیه برای پایان جنگ اوکراین

سالی که نکوست

سرمقاله

سال ۱۴۰۴ را در حالی آغاز می‌کنیم که نیازمند یک خانه‌تکانی جدی راهبردی برای عبور از بحران‌های پیش‌روی کشور و مردم هستیم. به‌طور قطع، همه می‌دانیم که چه شرایطی داریم پس انکار آنها چیزی جز خودفریبی نیست. البته در نقطه مقابل نیز ناامید کردن و همه چیز را سیاه‌نشان دادن قرار دارد که به همین اندازه زیان‌بار است. ما باید واقع‌گرا و امیدوار باشیم و این، شدنی است. امسال را در حالی آغاز کردیم که سیاست خارجی کشور در مسیر افزایش تنش یا توقف نسبی آن قرار دارد. البته بازار از طریق قیمت ارز نشان می‌دهد که روند تنش را محتمل‌تر دانسته است. ولی این احتمال هم هست که این وضعیت نشانه‌ای از جدی‌تر شدن بن‌بست و بی‌فایده بودن ادامه وضع موجود تلقی شود و انگیزه‌ها را برای خروج از بن‌بست بیشتر کند. البته، ترامپ فقط مسئله ایران نیست؛ زیرا ترامپ جنگ ظاهراً بی‌پایانی را علیه همگان اعلام کرده است. از درخواست الحاق قطب شمال و جزیره گرینلند و کانادا به ایالات متحده تا تعرفه‌های چندده‌درصدی که کل نظام اقتصادی جهان را با چالش مواجه خواهد کرد و تنها قدرتی که یارای مقابله نسبی و البته موثر با این شرایط جدید را خواهد داشت، احتمالاً چین خواهد بود. بقیه کشورها کار چندانی نمی‌توانند انجام دهند؛ مگر اینکه منتظر بمانند عوارض منفی سیاست‌های ترامپ، او را در داخل ایالات متحده زمین‌گیر کند.

در داخل ایران مشکلات بیشتر است. آغاز سال با ادعای سفر تفریحی معاون پارلمانی رئیس‌جمهور و همسرشان به قطب جنوب بازتاب گسترده‌ای یافت. ولی مهمتر از آن، تکذیب اولیه ماجرا و سپس لاپوشانی آن بود که اصل سفر در برابر آن ایراد مهمی محسوب نمی‌شد. آمدند سرمه به چشم این خبر بکشند که کورش کردند. باید منتظر ماند و دید آقای رئیس‌جمهور چه تدبیری برای از میان رفتن سرمایه اجتماعی دولت برای بیان این خلاف واقع خواهد اندیشید. شاید امروز متوجه شده باشند که ارجاع به نهج‌البلاغه در سیاست امری سهل و ممتنع است. فراموش نکنیم که عدالت علوی در بیان و نظر ساده و راحت است؛ ولی در اجرا سخت و ممتنع می‌نماید. پس در بیان به‌راحتی می‌توانیم به امام ارجاع دهیم؛ ولی در عمل، کو تا پیرو امام‌علی(ع) شویم؟ آغاز سال با یک چالش دووجهی آب و منطقه مواجه شدیم که بسیار خطرناک است. اختلال در ایستگاه پمپاژ آب به یزد در ورزنه اصفهان موضوعی بود که زنگ خطری است که برای تنش‌های شدید داخلی ناشی از آب به صدا درآمده است. ناترازی آب، انرژی، سیاست خارجی و اقتصاد همه و همه، امسال بیش از گذشته گریبان جامعه را خواهد گرفت. چالش بعدی مسئله حجاب است که امیدواریم امسال تخفیف یابد؛ به‌ویژه با برچیدن بساط تحصن چند نفر جلوی مجلس. اقداماتی که در این زمینه ممکن است رخ دهد و ظرفیت آن نیز همچنان وجود دارد. نمونه آن در شهر اصفهان مشاهده شده است. برخوردها با زنان خارج از چارچوب‌های قانونی موجود است که همچنان ظرفیت بحران‌زایی را فعال نگه‌داشته است و دولت و حکومت باید دراین‌باره جدی‌تر برخورد کنند. مسئله دیگر شعار سال یعنی «سرمایه‌گذاری در تولید» است که بدون تحقق این شعار امکان بهبود هیچ‌یک از مسائل کشور وجود ندارد. تحقق این شعار هم مستلزم ایجاد شرایطی است که باید اراده‌ای جدی به تحقق آن تعلق گیرد. تاکید بر راه‌حل‌های اداری چنان که آقای عارف گفته است، نتیجه‌ای جز اتلاف وقت ندارد. ۴